

i nævnte Paragraf ommeldte Betingelser, hvortil stedse skal høre, at Stedet tydelig afmærkes. I Sikkerhed, stillet af Bjærgeren, kan der efter Bestemmelse af Marineministeriet eller Amtmanden (Politidirektøren) uden Retsforfølgning søges Dækning for Udgifter, forvoldte det offentlige ved hans ufor- svarlige Forhold. — Med Hensyn til *bjærget Skib og Skibs- ladning* skulle fremdeles Bestemmelserne i Frdg. 16. Marts 1842 og L. 10. April 1895 gælde; dog forkortes Indkaldelsesfristerne til Ejere af Gods til 6 Maaneder. — Det er forbudt at sætte *Skib paa Grund* i det Øjemed at opnaa Behandling af Vraget efter Reglerne om strandet Gods (kunstige Strandinger), selv om Mennesker ikke derved udsættes for Fare. — Enhver Politimester, der kommer til Kundskab om Forlis eller Stranding indenfor sit Embedsomraade, skal snarest muligt give *Marineministeriet Meddelelse* derom. Enhver Fører af dansk Skib skal snarest muligt til Marineministeriet gøre Anmeldelse om, naar han i dansk Farvand træffer sunket eller drivende Vrag.

IV. Endelig indeholder Lovforslaget nogle *Straffebestem- melser*.

I Folketinget indsattes en Bestemmelse om, at Strand- fogder, der ansættes ved aaben Kyst, saa vidt muligt skulle være fiskeri- og søkyndige Folk. Endvidere ændredes Be- stemmelsen om enkeltvis i Søen bjergede Stykker Vraggoods og Drivtømmer derhen, at Vraggoods og Drivtømmer, der bjerges i aaben Sø udenfor en vis Grænse, skal tilfalde Bjærgeren, hvor ingen Ejer melder sig. Fremdeles blev Bestemmelsen om, at det paa Forstranden inddrevne løse Gods og Vragstykker, som kun ere af ringe Værdi, kunne overlades Strandfogden, tagen ud af Lovforslaget.

Den af Landstingsudvalget afgivne Beretning gaar ud paa følgende: Udvalget blev nedsat den 19. Maj og kon- stituerede sig samme Dag med undertegnede som Formand. Udvalgs møder afholdtes den 20. og 21. Maj, hvor Sagen drøftedes. Der blev fremsat forskellige Indvendinger mod Lovforslaget. Flertallet mente det absolut nødvendigt at stille Ændringsforslag paa flere Punkter, medens Mindretallet anbefalede at indstille Lovforslaget til Vedtagelse, som det forelaa fra Folketinget. Efter at man var naaet dertil, og Rigsdagssamlingens Slutning var nærforestaaende, var der intet andet at gøre end at slutte Udvalgets Arbejde med Afgivelse af nærværende Beretning.